Branimir Bane Minić

Varijacije na temu krošnje

Slikareva pisma pejsažu

6 – 18. april 2015.

Galerija Grafički kolektiv
Beograd

Lirika pejzaža Branimira Minića

Prije nekih pedesetak godina susreo sam se sa slikarstvom Branimira Minića, slikara koji danas ostaje vjeran i svjež u svom likovnom usmjerenju.

Jedan od retkih slikara kojeg sam upoznao, a upoznao sam mnoge, koji je gotovo sve svoje slike crtao *in situ*, u izravnom kontaktu s prirodom. Priroda je ta koja ovom slikaru daje neiscrpnu energiju i u kojoj nalazi uporište, svu snagu i moć svoje slikarske kreativnosti. Upravo priroda postaje njegovom opsesijom — njegovom ljubavlju.

Pejzaži Branimira Minića, kojima je *opsjednut*, u koje je *zaljubljen*, bude sjećanja i uspomene, ali daju i uvid u slikarevu radionicu, u aktuelnost trenutka i osjetljivog sintiziranja tradicije, no bez ustupka *pasatizmu*. Minić ostaje dosljedan blagoj razmetljivosti bojom kod koje zadržava rukopis i gestualnost jer duboko vjeruje u osobenost svog stvaralačkog čina.

Pejzažno slikarstvo Branimira Minića hrani se isključivo i sasvim konkretnom interpretacijom viđenog — i to u rasponima; od ravnica, pejzaža, sjenki dunavskih ada do mediteranskih, primorskih odrednica u kojima se svatko može pronaći ili vratiti u svoje djetinjstvo. Slikar uspostavlja neki *svoj* dijalog ne samo sredstvima izraza nego i raznolikim povodima i pobudama kristalne interpretacije motiva.

Minić je prije svega crtač, i to crtač koji ritmizira sliku, i daje joj obeležje osobenog, ali istovremeno i općeg jer upravo crtež predstavlja za ovog umjetnika ishodište, pokretački zamašnjak iz kojeg nastaje njegov slikarski opus. Njegovi crteži u tušu ili pastelu pršte poetičnošću koju potom pretače izuzetnim sezibilitetom u sliku.

Minić u crtežu, kao i u slici teži ka linijama prepoznatljivosti uz blage odmake ka apstaktnom, ali uvjek nastojeći očuvati iskrenu emotivnost koja slikara vezuje za motiv. U toj interpretaciji i slikarskoj transkripciji umjetnik je očuvao svježinu, izvornost i nadasve dosljednost bliskog mu motiva.

Svi planovi su kod ovog slikara jednako važni, jednako slikani s istim kreativnim nabojem, istom transparentnošću materije, istim rukopisom. *Dubina* ili *daljina* ne utječu na kompoziciju, ne smiruju potez; nema dijela na slici ili crtežu koji je više ili manje bitan, nema pozadine, nema kulise. Obraz vizije, koja se linijama karakterističnim za Minića stapa u cjelovitost svakog pojedinog prizora. Svaki motiv pršti istim (živototvornim) ritmom kojeg treba točno *čuti*, a kroz sluh i vizuelno prepoznati.

Branimir Minić nije slikar trenutka već slikar sjećanja — memorije koji od svojih početaka uz izražajnost linije progovara i bojom, tako da njegovo bogatstvo i raskoš kolorita i ekspresivnost linije mogu zadovoljiti i najzahtevniji ukus.

Na razini ne samo etike, već i estetike stvaralaštva, Minić uvijek i ponovo, potvrđuje svoj status beskompromisnog individualca posvećenog isključivo unutarnjem razvoju osobenih estetskih preokupacija.

Upravo ovdje na ovoj izložbi *sliko-crteža* Branimira Minića u Galeriji Grafičkog kolektiva isprepliču se prepoznatljivi potezi tuš-pera, pastela ili kista istaknuti ponekim točkastim, kružnim ili gotovo uvijek valovitim linijama, karakterističnim u opusu ovog vrsnog umjetnika.

Branimir Minić gradi svoje slikarstvo iznimno profinjenim pristupom, kako u smislu senzibilnosti tako i misaonosti. Njegova tankoćutnost treperi u svakom potezu pera, pastela i kista, u tvorbi svakog oblika, u međuodnosu kojim stvara te začudne pejsažne kompozicije, krajolike i krošnje prepune vlastite *događajnosti*.

Pogled na pojedinačne *sliko-crteže* umjetnika daje nam uvid u načine funkcioniranja njegove imaginacije, ali i iznimno intimnog odnosa i korelacije: slikar-motiv, koji je uvjek prisan, a takvim se prenosi i na promatrača.

Već više od pola stoljeća Branimir Minić odolijeva zavodljivosti novih trendova i ostaje vjeran samom sebi — kao umjetnik iskren i uvijek svjež u svom slikarskom prosedeu kojeg kontinuirano prenosi iz sredine dvadesetog u dvadeset prvo stoljeće.

Jasno je da se radi o slikaru koji će sebe i dalje motivirati, a time i javnost vezivati uz sebe i svoje likovno djelo — sa *začinom* malih izleta i izneneđenja u svojim neizbježnim preobrazbama.

Iskrena, istinska ljepota i ljubav ovdje je otkrivana, a to je najbitnije za postizanje impresivnog stvaralačkog čina.

U Dubrovniku, Andrija Seifried

Branimir Bane Minić (1938. Beograd), završio je Akademiju za likovne umetnosti u Beogradu i specijalni tečaj, klasa Ljubice Cuce Sokić. Bio je stipendista *Moša Pijade*. Član je ULUS-a od 1964. Izlagao je na 24 samostalne i preko 200 grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Njegove slike se nalaze u muzejima i privatnim zbirkama širom bivše Jugoslavije i sveta. Živi i radi u Beogradu.

Izdavač: Grafički kolektiv Beograd, Obilićev venac 27; (+38111) 2627-785, 3285-923; e-mail: graficki@eunet.rs; www.grafickikolektiv.org;
Urednik: Ljiljana Ćinkul. Umetnički savet: Branimir Karanović, Biljana Vuković, Dimitrije Pecić, Vladimir Veljašević i Jelena Jocić.